

Mál nr. 125/2021**M og
V v/frjálsrar ábyrgðartryggingar A
Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 26.03.21, ásamt fylgiskjölum.
Bréf V, dags. 19.04.21, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Málsatvik voru með þeim hætti samkvæmt málskotinu að M var að lyfta 300 kg þungri vél af vörubretti ásamt fjórum öðrum starfsmönnum A. Fjórir tóku sér stöðu við horn vélarinnar og hnikuðu henni fram af brettinu. Þegar vélin var komin hálf af brettinu var hún lögð niður. Síðan var vélinni lyft allri upp og þegar brettið var dregið misstu mennirnir takið á vélinni þannig að hún fór í gólfið. Í málskotinu kemur fram að M hafi við það fengið hnykk á bakið og hafi hann í kjölfarið leitað til læknis.

M telur að slysið megi rekja til saknæmrar háttsemi verkstjóra sem hafi fyrirskipað flutning vélarinnar sem starfsmennirnir hafi ekki ráðið við vegna þyngdar. Því beri A skaðabótaábyrgð gagnvart honum samkvæmt óskráðum reglum skaðabótaréttar um ábyrgð vinnuveitanda á skaðaverkum sem starfsmaður hans hafi valdið með saknæmum eða ólögmætum hætti. Vísað er til laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, um að gæta skuli fyllsta öryggis og að verkstjóri skuli sjá um að öruggt skipulag sé ríkjandi á vinnustaðnum. Einnig er vísað til reglna nr. 499/1994, um öryggi og hollustu um það hvernig byrðar séu handleiknar og að yfirmaður A hafi átt að sjá til þess að verk væri unnið á réttan og skipulagðan hátt með videigandi hjálpartækjum til að gæta fyllsta öryggis. M telur að auðvelt hefði verið að skipuleggja verkið með öðrum hætti og að nota hefði átt videigandi hjálpartæki. Í stað þess að nota lyftara hefðu starfsmenn verið látnir lyfta gríðarlegri byrði sem þeir réðu ekki við. Þá hafi A ekki tilkynnt slysið til Vinnueftirlits ríkisins og verði hann að bera halla af skorti á upplýsingum sem unnt hefði verið að afla ef lögmælt rannsókn hefði farið fram.

Í bréfi V kemur fram að ágreiningur virðist vera um það hvernig vörubrettinu var kippt undan vélinni þar sem málskostsaðili haldi því fram að vélinni hafi verið lyft upp en önnur gögn málsins segi að aðeins hafi þurft að lyfta öðrum enda vélarinnar. Vegna þessa ágreinings bendir félagið á að skv. 76. gr. laga nr. 46/1980 skuli tilkynna Vinnueftirliti ríkisins um öll slys þar sem starfsmaður verði óvinnufær í einn eða fleiri daga en M hafi mætt til vinnu næstu þrjá daga eftir óhappið. Því sé ekki unnt að leggja einhliða frásögn M til grundvallar. Þá kemur fram að samkvæmt upplýsingum frá A hafi vélinni verið lyft upp á 2. hæð húsnæðisins með aðstoð lyftara þar sem vélin var tekin af vörubretti. Ekki hafi verið unnt að koma lyftaranum sjálfum upp á 2. hæð. Samkvæmt atvikalýsingu vátryggingartaka og vitnisburði samstarfsmanna M hafi vélinni verið hnikað af vörubrettinu og sá endi lagður niður. Því næst hafi hinum endanum sem sat á vörubrettinu verið lyft örlítið upp svo hægt væri að taka vörubrettið undan. V telur að óhapp M sé ekki að rekja til saknæmrar eða ólögmætrar háttsemi A, starfsmanna hans eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann ber ábyrgð á og því sé ekki til staðar skaðabótaskylda úr ábyrgðartryggingu A vegna tjóns M.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um þá atvikalýsingu hvort vélinni hafi allri verið lyft upp þegar hún var færð af vörubrettinu eða hvort öðrum endanum hafi verið lyft upp svo unnt væri að taka vörubrettið undan. Ekki er þó ágreiningur um að vélinni hafði verið hnikað til af brettinu þannig að hún hafi verið komin hálf niður og annar endi hennar þannig kominn á gólfið. Með vísan til þess verður ekki séð að ástæða hafi verið til að lyfta allri vélinni upp til að draga vörubrettið undan. Þá liggur ekki fyrir í málinu að gefin hafi verið fyrirmæli um að starfsmenn lyftu allri vélinni til að draga vörubrettið undan. Það að M hafi fengið hnykk á bakið við verkið verður því ekki um að kenna ófullnægjandi verkstjórn eða rakið til annarra atvika sem A ber ábyrgð á. Eins og málið liggur fyrir nefndinni verður það ekki talið hafa áhrif á almennar reglur um sönnunarbyrði að slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu í samræmi við ákvæði 79. gr. laga nr. 46/1980. Bótaskylda V er því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 11. maí 2021.
Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.